

נוסטלגיה

**פליטון פתגמים מתובל במשלים במפגש חברים
של מחזור PREMIERE CLASSE בבית ספר אליאנס בחלב
מאת יוצא המחזור אברהם הללי, עו"ד**

כך למדנו מדברי דורות אבותינו והקשלישים,
פי הפתגם והמשל נוצרו מן החיים ועל אנשים,
רצונך להחכים בחייהם, נר לרגליך אותם תשים.
הדברים שנביא בכתב זה, אינם אלא גישושים,
בתוך ים הפתגמים, המשלים והקשקושים,
מוטב לשוב ולהזכר בהם בסרם נאפד חושים,
בסרם לאבדו לנו ובסרם כחנו וזכרוננו הקלשים,
כי הם ידידי ישראל לעד קימים ואינם משים..

שלבתי הפתגם והמשל על חיינו בארץ הולדת,
ארץ שנטשנוה מרצון בדרך תחתים למוקדת,
בישנו במוקדת בארץ זבת חלב ודבש נחמדת,
יכולים להעריך מולדת לעומת ארץ בנו בוגדת,
אם נתור אחר שורשים לפיהם התבונה נמדדת,
אל נתכחש לעברנו ולנפשנו שהיתה שם מוקדת,
לאף למדנו חכמינו לנהוג בזולת ברח אוהדת,
לא חיינו משאנו כיום ומוך שטנו לא היתה שורדת.

בדברי חכמה של אי פגם,
תלעתים נאמרו קדברי נעם.
והדמיון קבע במי הנמשל,
שבא להחכים ולא לתסכל.

וכל תוספת הסבר מיותרת,
עשו זאת ביד רמה משוחררת.
סופו שיצית להם בשיטה עוותת,
חשובה מכל שיטתו שלם נמסרת.

פתיחת הפליטון תהא הפעם,
שנאמרו לעתים בחמה וזעם,
למדנו מחכמינו להמשיל בשל,
כי המשל הוא מוסר השכל

חכמינו בפתאב הבינו אחרת,
הבינו כי מכה לילד מותרת.
אוי למי שדעתו, דעתם סותרת,
לא חשוב התכן כי אם המותרת,

